

Velikonoce B – Pohledem Ježíšových blízkých - 1.4.2018 - Mk 16,1-7 Vigílie a Jn 20,1-9 Den slavnosti

Kdybychom se ptali, jak asi vnímali události velikonočního tridua Ježíšovi nejbližší, jak se asi tyto události jevily pohledu těch, kdo byli Ježíšovi nablízku nebo aspoň zpozvdálí sledovali, co se děje, tak tušíme, že odpověď na takovou otázku se nedá pojmout do slov...

Můžeme jen konstatovat, že tu máme neuvěřitelné a drastické zvraty, koncentrované ve velmi krátkém časovém úseku.

V jednom momentu byli učedníci ještě s Kristem u večeře a mohli se těšit z jeho přítomnosti, o pár hodin nato je Kristus zrazen, zatčen a podroben neskutečnému procesu, který je výsměchem veškeré spravedlnosti a pravdě.

A neuplyne ani čtyřiaadvacet hodin, když je Ježíš brutálně mučen a popraven. Mlčenlivost a ticho hrobu pak vystřídá zběsilou vřavu, která tomu předcházela.

Ježíšovi nejbližší museli být v šoku a bolesti, které se nedají popsat.

A pak přichází další zlom, který se zdá být ještě mnohem víc nepředstavitelný a neuvěřitelný: Zpráva o tom, že Ježíš *byl* *vzkříšen* (Mk 16, 6) a svědectví prázdného hrobu (Jn 20,1-9)

A tak se ani moc nedivíme, že Ježíšovi nejbližší museli takovou zprávu nějak rozdýchat, že potřebovali čas, aby ji pochopili, přijali, zvykli si na tuto naprosto novou skutečnost.

Samozřejmě Kristus je předtím během svého působení dlouho připravoval na tyto velikonoční události i na to, že musí vstát z mrtvých.

I když oni zpočátku nerozuměli, tak ta Ježíšova předchozí příprava a znamení, která teď svědčila o jeho vzkříšení, se pro ně nakonec poskládaly natolik, že se jim otevřely oči.

Jejich víra v Krista prodělala svůj vývoj a dospěla až k bodu, ve kterém jim bylo darováno poznání a odhaleno tajemství.

Totíž tajemství Boha, který je Pánem nad životem a smrtí, který má moc nade vším, který dovede život obnovit, hřích a smrt přemoci, který nám v Kristově vzkříšení relativizuje všechny naše představy o tom, co je život a co smrt, kdo je člověk a co je smysl naší existence.

Bůh nám v Kristu ukázal, že skutečný život je ten jeho, že smrt ztratila svou moc pro toho, kdo v Krista věří, že Kristu stojí za to, aby pro člověka umřel, a že naše existence má svůj jasný směr:

Totíž navzdory všem překážkám dospět k Bohu, přijmout dar jeho spásy, spočinout v jeho lásce.